

Kombájnosok

Hétfőn kényszerasznápnak volt a kombájnosoknak. Az eső miatt vasvázas színben ténlenkedtek a természetes, barna testű gépek. Dél előtt azért akadt tennivaló a fiúk számára; megérkezett a mozgó javítóműhely és helyre hozták a kisebb sérüléseket.

Mestere: a gyakorlat

— Két ékszíjat cseréltünk és a megrongálódott szeleolapátokat rendbe tettük — mondta **Tanács József**. Barna, középtermetű, komoly fiatalember. Hat éve kombájnvezető. Nem végzett semmilyen szakiskolát vagy tanfolyamot, mestere a gyakorlat volt. **Tanács József** szakemberi rátermettségéről a tények beszélnek. Tavaly is a mihályteleki Új Élet Tsz-ben aratott, munkájáért 1300 forint pénzt jutalmat kapott a közös gazdaságtól. A tsz vezetői idén is ragaszkodtak hozzá. Pedig a rőszkei földeken szerett volna dolgozni, hiszen ott született, ott a családja.

— Nem mehetünk haza, ha már ennyire marasztaltak — jegyezte meg szerényen. Körülötte állnak munkatársai. **Csiszár Imre** kombájnvezető és **Kurucz József** segédvezető szintén rőszkeiek és tavaly mindannyian itt dolgoztak. **Csiszár** 11 éve traktorista, ért a hegesztéshez, gépszereléshez. Aratásra szintén szovjet kombájnt kapott.

Egy újonc

— Öreg masina, de azért jól megy. Még nem volt komolyabb üzemvazar — mondta. Csupán azt helytelenítik, hogy nincs tartalék

ékszíj, meg néhány, szükséges pótalkatrész náluk.

— A javítókocsira olykor órákat vagy félnapokat kell várunk, ha valamit elromlik — jegyezte meg **Kurucz József**. Három éve traktorista, télen 5 hónapos tanfolyamon megszerezte a szakmunkás-bizonyítványt. A fiatal **Balogh András** újonc a kombájnaratásban, tavaly végezte Szegeden a hároméves mezőgazdasági gépszerelő szakiskolát. **Fodor Ernő** segédvezető már a múlt évben is aratott, 1963-ban Mezőhegyesen szerzett szakképzetést.

Az Új Élet Tsz idén jó ellátással kedveskedik a lelkiismeretesen dolgozó kombájnosoknak.

— Naponta meleg ebédet kapunk. A vezetőség ajánlotta fel ingyen — mondták elégedetten a fiúk.

Dicséret és panasz

Nagy István tsz-elnök dicséri a Dorozsmai Gépjavító Állomás itt dolgozó szakembereit. Szorgalmasak, lelkiismeretesek. A Mórhalmi Gépállomárról érkezett kombájnosokra azonban panaszokodott.

— Az egyik megállította a gépet a tábla szélén és pár napig nem is láttuk. A másik fiú szombaton dolgozott, de estére hazasietett a traktoristák mörhalmi találkozására. Gépállomásukon ugyanis szokás, hogy július első vasárnapján baráti összejövetelt rendeznek a traktoristáknak. Természetesen vasárnap nem dolgozhatott... Szép az ilyen összejövetel — mondták a tsz vezetői —, de nem az aratás teljében. Előtte, vagy utána rendezék az ilyen találkozót.

B. Ű.

Harmincszoros növekedés

Külkereskedelmünk jelenlegi legnagyobb kereskedelmi partnerével, a Szovjetunióval lényegében a felszabadulás után alakultak ki széleskörű gazdasági kapcsolataink. A második világháború előtt ugyanis Magyarország a Szovjetunióval igen csekély volt az áruforgalma. A háború befejezése után az első áruszállításokra vonatkozó megállapodás a Szovjetunióval 1945. augusztus 27-én jött létre, de már ezt megelőzően megindultak hazánkba a szovjet tüzelő- és nyersanyag-szállítmányok.

A kialakult baráti együttműködés, a munkamegosztás fokozása azt eredményezte, hogy évről évre bővült az országaink közötti árucseré, amely húsz év alatt mintegy harmincszorosára emelkedett.

Teljes az élelmű

Otthonuk ablakából az emeletes, modern új iskolát látni. Kis utcájuk az iskola udvarral közvetlen szomszédos. S a család? Szintén pedagógus. Ilyen környezetben nevelkedtek a Révészgyerekek. Csoda-e, hogy maguk is ezt a pályát választották élethivatásul?

A Révész család öt tagja közül — öt pedagógus. Pontosan négy, hiszen a kis Berta csak most felvételezik a bajai Tanítóképző Főiskolán. Csupán ő hiányzik a vakációzó, derűs családból.

Kellemes, szép otthonukban kerek asztal mellett beszélgetünk a pedagógus pályáról és tapasztalatairól. Mondhatnám: három pedagógiai tanulmányról vagy dolgozatról, melyben hosszabb-rövidebb életpályák tapasztalatai sűrűsödnek.

1

Két és fél évtizede tanít, nevel **Révész Pál**. Tótkomlós, Orosháza, Kistelek — a pályafutás fontosabb állomásai. Hét éve a kisteleki Petőfi úti általános iskola tanára. Ugyanakkor járási szakfelügyelő.

— Úgy hallottam, kedves pedagógusnap! megelégedésben volt részünk — hivatkozom a három díjnyertes dolgozatra.

— Számomra nem is a 2300 forint pénzt jutalom jelentett különösebb örömet — bár ennek is nagyon jó helye van egy 3 gyerekes pedagógusnál — inkább az tett boldoggá, hogy a fiam első éves gyakorlata ilyen sikert hozott — magyarázta.

Dolgozatában a felnőtt-oktatás pszichológiai problémáit fejtegette. Régóta foglalkoztatja ez a téma. Korábban a felnőttoktatás tanításának módszertanáról, majd világnevelési lehetőségeiről írt pályamunkákat. Az előbbi országos harmadik, az utóbbi országos második helyezést nyert. Milyen gyakorlati tanácsokkal szolgál idén benyújtott tanulmánya?

— A legfontosabb: a pedagógus úgy tanítson, hogy a felnőtt ember már az órán megtanulja az anyagot. Otthon aligha ér rá a leckével foglalkozni. Ismerje diákjai érdeklődési körét, műveltségét, s az órákon kiséhez is igazodjon. A tananyag előadásakor érzékeltesse a tanultak gyakorlati hasznosságát.

Tanulmányába sűrítette évtizedes pedagógusi és emberi megfigyeléseit. Hiszen mióta befecjezte a főiskolát, azóta állandóan tanul és tanít. Jelenleg harmadéves egyetemista a pedagógia szakon. A felnőttoktatás problémáit tehát nemcsak katedréről látja, hanem az iskolapadban maga tapasztalja.

2

A kerek asztal második interjú alanya **Révész Pálné**. Mosolygós, kedves asszony; szakmájában a jószág egyik legfontosabb pedagógusi erény. Hiszen száznál több állami gondozott gyermek számára anyai szeretetet és bizalmat kell nyújtson. Hét éve gyermekvédelmi felügyelő. A nevelőszülőkhöz kihegyezett állami gondozottak neveléséről szerzett tapasztalatait és gondolatait írta le dolgozatában.

— Régóta vitatkoznak azon, hogy intézetben vagy nevelő-

Mi történt azóta?

A Dél-Magyarország tanácskozási levelezőivel

A Dél-Magyarország szerkesztősége tegnap délután a szegedi újságíróklubban ismét tanácskozási levelezővel. Ezúttal a levelezők, a lap munkájának segítői arról számoltak be: mi történt azóta, hogy közérdekű bejelentésük, észrevételük az újságban megjelent? A tanácskozási megállapítások, hogy a lapban közölt panaszokat az illetékesek általában orvosolták. A levelezők megköszönték a szerkesztőség segítségét, közreműködését a panaszok, észrevételek gyors intézéséért. Kiderült azonban az is a hozzászólásokból, hogy az ügyek intézésében akadnak még hibák is, a különféle szerveknél.

A levelezők egyöntetű, jogos véleménye volt: a város lakosságának problémáit, ügyes-bajos dolgait minden illetékes hivatali szerv „első kézből” intézze. Nem helyes, hogy még mindig több-

ször előfordul az ügyfelek ide-oda küldözgetése. Vagy: csak akkor intézik a panaszokat, ha erre a felsőbb szerv utasítást ad, illetve az újság közli.

A levelezők közül **Csiszár Géza** elsőként mondta el, mi történt azután, hogy panasza lapunk „Olvasóink írják” rovatában megjelent. Előtte hiába ment a postai igazgatóság több előadójához, egyik helyről a másikra küldözgették. A levél megjelenése után viszont a szegedi postaigazgatóság vezetője azonnal intézkedett, kulcsot adott az elveszett postaládá kulcsának pótlására. Sőt, az igazgató megkérdezte, kik voltak azok, akik intézkedés helyett küldözgették a levélírókat. Megígérte, figyelmezteti beosztottjait, hogy máskor hasonló eset ne forduljon elő.

Radics József a szociális együttélés szabályai megtartásának fontosságáról be-

szélt. Kérte, hogy ha felhívják az illetékesek figyelmét a társadalmi tulajdon védelmére, akkor ezt kövesse intézkedés. Molnár Imre szintén a társadalmi tulajdon fokozottabb védelmét tette szóvá. Példának említette, hogy a Londoni körút 1. szám alatti ház udvarán korábban tárolt építkezési anyagból sok tönkrement. Erről írt is, s utána történt intézkedés, bár eléggé későn, csak újabb jelzésre.

Molnár Sándor és többen mások elmondták, a kerékpárosok valósággal száguldoznak a járdákon, veszélyeztetve a járókelők testi épségét. A felelőtlen kerékpárosokat szigorúan meg kell büntetni. Németh István közölte, hogy a szerkesztőség segítségével járható már a Damjanich utca 22–23. számú ház előtti átkelőhely is. Varga József arról szólt, hogy a lapban közölt levele után intézkedtek, s a fodortelepi Úzsoki utcába törmelékét szállítottak, s ezzel rendbe hozták az úttestet. De miért nem lehetett ezt is elintézni a lakók bejelentésére, s újságcikk nélkül?!

Zádori József ismételtén a viharlámpa hiányáról számolt be. Sajnos, ezt kifogásoló levele után sincs változás a viharlámpa-ellátásban. Szólt a „Tiszta Szegedért” mozgalomról, s arról, hogy több járművezető rongálja a virágosított, parkosított utcákat. Szigorúbb egészségügyi ellenőrzést kért a piacokon.

Bakos Károly bejelentette, hogy az üvegbetéttel kapcsolatos panaszát a lapban megjelent levele nyomán gyorsan elintézték. Szatmári Jánosné az emberek egymás iránti segítőkészségéről szólt. Özvegy **Bérci Józsefné** hírül adta, hogy az Üveg- és Porcelánértékesítő Vállalat a szerkesztőség közbenjárására megígérte, megjavíttatja a ház tetőszerkezetét, ahol nemcsak vállalati irodák, hanem lakások is vannak. Kérte a szerkesztőséget, kísérelje továbbra is figyelemmel a panasz végleges orvoslását.

Többen kérték az Ingatlankezelő Vállalatot, hogy ellenőrizze jobban a házfelügyelők munkáját, s vizsgálják meg körültekintően, kit bíznak meg ezzel a feladattal.

A tanácskozás azzal zárult, hogy hasznos, gyümölcsöző a szerkesztőség és a levelezők, olvasók együttműködése, közös jó célokért.

Percenként 120-szal többen vagyunk

Az ENSZ statisztikai adatai szerint bolygónk lakossága minden percben csaknem 120 fővel gyarapodik. Az emberiség történetében ez a lakosság legnagyobb mérvű hivatalos regisztrált növekedése. A Föld lakossága évente csaknem 63 millióval szaporodik. Jelenleg körülbelül 3,3 milliárd ember él a Földön; évente 119 millió születik és 56 millió hal meg.

A legnagyobb szaporulat a latin-amerikai országokban figyelhető meg. A nemrég felszabadult országok közül a legnagyobb szaporodási arányszámot (5,1) Mauritániában regisztrálták. Ez az arányszám Észak-Amerikában 1,6, Európában pedig 0,9.

Fedőszáma 639

A televízió leleplező dokumentumfilmje a nyugatnémetek kémtevékenységéről

Csüförtökön a Magyar Televízió székházában bemutatták a sajtó képviselőinek a tv új dokumentumfilmjét, a „Fedőszáma 639” — című alkotást. A film **Tóth Lászlóné** története. Az asszony becsüi ismerőseit látogatta meg az osztrák fővárosban, amikor azok közölték vele, hogy a nyugatnémet kém-szolgálat hírszerzői, s őt is be akarják szervezni, hogy Magyarországon szerezzen számukra értékes adatokat, s a megadott nyugatnémetországi címekre továbbítsa azokat. Tóthné hosszas töprengés után elvállalta a munkát, de arra készült, hogy hazatérve a Belügyminisztérium szerveinél jelentkezik, s leleplezi megbízóját. Mint a filmben is elmondja, a fenyegetések ellenére azért vállalta a kockázatot, mert családtagjait a fasiszták kivégezték és ő bosszút akart állni.

Tóth Lászlóné Bécstől hamis útlevelel Münchenbe vitték, ahol a pályaudvaron egy elegáns úr várta és a Hotel Westendbe kísérté. Mint később Tóthné megtudta, ez a szálloda a nyugatnémet kém-szolgálat, a Gehlen-szervezet központja. Nyugat-Németországban Tóthné különfajta kiképzésekben részesült. Mikor hazatért, jelentkezett a Belügyminisztériumban, de továbbra is fenntartotta a kapcsolatot megbízóival. Budapesten rádión kapta meg a további feladatokat, mégpedig a nyugat-németországi Rundspiedienst-adón — amely tulajdonképpen a kém-szolgálat

adója — a 75:89-es rövidhullámokon. A Tóthnének szóló utasításokat a 639-es fedőszám alatt sugározták. Az üzenetek csupa számból álltak, amelyet a megadott chiffre segítségével kellett megfejtenie. Kapott utasításokat levelezőlapokon elhelyezett, úgynevezett mikroponokon is. Előre jelezték, hogy a levelezőlapnak melyik részét kell kivágnia, ezt vízbe áztatta és így tudta elolvasni a „parancsot”. Tóthné vegyszerek segítségével levelezőlapokon válaszolt. A „láthatatlan írásra” valamilyen semmitmondó szöveget írt, és ezeket továbbította a megadott három nyugat-németországi cím közül az egyikre. Feladoként a telefonkönyvből találmára kiválasztott nevet írta a levelezőlapra.

A vidéki nyomdák dicsérete

A Magvető Könyvkiadó Vállalat 1964-es kiadványai közül kilenc könyv kapott kitüntetést, ezek többségét vidéki nyomdák készítették. A *Typographia* című lap július 1-i száma közli **Beck Péter**nek, a Magvető Könyvkiadó műszaki vezetőjének nyilatkozatát arról, hogy a vidéki nyomdák hogyan működtek közre a szép könyvek kiadásában.

— Az elmúlt évben 900

tonna mennyiségben készítettünk könyveket, melyeknek 20 százalékát a helyi ipari nyomdák szállították. Ezenkívül mintegy 100 tonnát a debreceni Álföldi Nyomda készített. A kilenc kitüntetett könyvből négyet a Szegedi Nyomda, kettőt a Pécsi Nyomda, és csak hármat készítettek — kettőt a Kossuth, egyet a Zrínyi — fővárosi nyomdák. A kitüntetettek között egy könyvünk megkapta a Könyvművészet díját. Ezt a Szegedi Nyomdában állították elő.

— Külön kell kiemelnem a Szegedi Nyomda dolgozóit, akik nemcsak betartják a határidőket, de annak ellenére, hogy a nyomda rekonstrukciója sok akadályt gördít termelésük elé, mégis a Szép versek című könyvet, mely kiadói nehézségek miatt kissé késve került nyomdába, március 31-re lezárták, és így ez az előző időszak legsebb versei tartalmazó könyv a költészet napjára a könyvbarátok kezébe került.

Figyelem!

Áruházak, cipőboltok, ruházati kiskereskedelmi vállalatok az üres, összehajtható

vándor cipődobozokat

sürgősen küldjék be a

Göngyölgelűjító Vállalathoz

Budapest, XIII., Dévai

u. 26. — Telefon: 204-651

„L”

Ipari nagyvállalat alkalmaz nagy gyakorlattal rendelkező

GÉPÉSZMÉRNÖKÖT és ÉPÍTÉSZECHNIKUST

Részletes írásbeli ajánlatokat „gyakorlott 279” jelíggére a Sajtóháza kérjük.

x K. 279